

Sfântul săptămânii

Sf. Margareta din Cortona (1247-1297)

A fost o penitentă terțiară a ordinului franciscan. S-a născut la Laviano, Toscana, și a murit la Cortona. Ajunge la Cortona, însoțită de fiul ei, după ce alesese să plece din castelul în care trăise până atunci, la moartea celui cu care fugise la vârsta de 17 ani. După o perioadă de probă de trei ani, este primită în Ordinul terțiar franciscan, și trăiește de acum încolo într-o sărăcie deplină. Cu toate că ducea o viață retrasă, era implicată în ajutorarea săracilor și a bolnavilor, contribuind la înființarea unui spital pentru bolnavii săraci, asigurând și asistente pentru spital prin instituirea unei congregații de surori terțiare, denumite *le poverelle*. Tot în slujba spitalului erau și membrele Confraternității Sfintei Fecioare a Milostivirii, întemeiate tot de ea. A fost canonizată în anul 1728.

Calendarul săptămânii

- 21 D **DUMINICA 2 DIN POST;**
Sf. Petru Damiani, ep. înv.
- 22 L CATEDRA SF. AP. PETRU; Sf.
Margareta din Cortona, clg.
- 23 M Sf. Policarp, ep. m. (*)
- 24 M Fer. Marcu de Marconi, pr.
- 25 J Sf. Cezar, medic
- 26 V Sf. Alexandru, ep.
- 27 S Sf. Gabriel al Maicii
Îndurerate, clg.
- 28 D **DUMINICA 3 DIN POST;**
Sf. Roman, abate; Fer.
Antonia, clg.

Gândul săptămânii

“Cel ce-și aduce aminte de Dumnezeu,
învață să nu uite pe nimeni.” (Fericitul
Vladimir Ghika)

21 februarie 2016 * **DUMINICA 2 DIN POST** * Sf. Petru Damiani, ep. înv.

LECTURAI

Dumnezeu încheie un legământ cu Abraham cel credincios.

Citire din cartea Genezei 15,5-12.17-18

În zilele acelea, Dumnezeu l-a condus pe Abram afară și i-a zis: "Privește spre cer și numără stelele, dacă poți să le numeri!" Și i-a spus: "Așa va fi descendența ta". El a crezut în Domnul și Domnul i-a socotit aceasta ca dreptate. El i-a zis: "Eu sunt Domnul, care te-am făcut să ieși din Ur, din Caldeea, ca să-ți dau țara aceasta ca s-o moștenești". Și Abram a zis: "Doamne Dumnezeule, cum voi cunoaște că o voi stăpâni?" Și Domnul a zis: "Ia-mi o juncă de trei ani, o capră de trei ani, un berbec de trei ani, o turturică și un pui de porumbel!" Și i-a adus toate acestea, le-a spintecat în două și a pus fiecare bucată una în fața celeilalte, dar păsările nu le-a spintecat. Și păsările răpitoare coborau peste animalele spintecate, dar Abram le izgonea. La apusul soarelui, un somn adânc a căzut peste Abram și l-a cuprins frica. Un întuneric mare a căzut asupra lui. Soarele a apus și s-a făcut întuneric adânc; și, iată, ca dintr-un cuptor fumegând, pară de foc a trecut printre

acele părți de animale! În ziua aceea, Domnul a încheiat o alianță cu Abram, zicând: "Descendenței tale îi voi da țara aceasta de la râul Egiptului până la Râul cel Mare, râul Eufrat".

Cuvântul Domnului

PSALMUL RESPONSORIAL

Ps 26(27),1.7-8.9abc.13-14 (R.: 1a)

R.: Domnul este lumina și mântuirea mea.

Domnul este lumina și mântuirea mea,
de cine mă voi teme?
Domnul este apărătorul vieții mele,
de cine mă voi înfricoșa? **R.**

Ascultă-mi, Doamne, glasul când te
chem:

îndură-te de mine și răspunde-mi!

Din partea ta îmi spune inima:
"Căutați fața mea!"

Eu caut, Doamne, fața ta. **R.**

Nu-ți ascunde fața de la mine,
nu-l îndepărta cu mânie pe slujitorul
tău;
tu ești ajutorul meu, nu mă respinge! **R.**

Cred că voi vedea bunătățile
Domnului

Omilia Papei (13.02.2016)

© 2016 Tomás de Zarate Angelus Communicationis (ARCB)

pe pământul celor vii.

Așteaptă-l pe Domnul, fii tare,
întărește-ți inima și nădăjduiește în
Domnul! **R.**

LECTURAA II-A

**Cristos va schimba trupul umilinței
noastre, făcându-l asemănător cu
trupul gloriei sale.**

*Citire din Scrisoarea sfântului apostol
Paul către Filipeni 3, 17-4, 1*

Fraților, fiți imitatorii mei și priviți cu
atenție la aceia care umblă după
modelul pe care îl aveți în noi! Căci
v-am spus de multe ori și vă spun și
acum plângând: mulți umblă ca niște
dușmani ai crucii lui Cristos. Sfârșitul
lor este pieirea, dumnezeul lor este
pântecele, iar gloria lor este în rușinea
lor, cugetând numai la cele
pământești. Însă patria noastră este în
ceruri, de unde îl așteptăm ca
Mântuitor pe Domnul Isus Cristos. El
va schimba trupul umilinței noastre,
făcându-l asemănător cu trupul gloriei
sale prin puterea cu care este în stare
să-și supună toate. Așa încât, frații mei
iubiți și doriți, bucuria și coroana mea,
rămâneți astfel statornici în Domnul,
iubiții mei!

Cuvântul Domnului

ACLAMAȚIE LA EVANGHELIE

Mt 17,5cd

Glasul Tatălui din nor spunea: "Acesta
este Fiul meu cel iubit, ascultați de el!"

EVANGHELIA

**În timp ce se ruga, înfățișarea feței
lui s-a schimbat.**

Citire

din Evanghelia Domnului nostru Isus

Cristos după sfântul Luca 9,28b-36

În acel timp, Isus i-a luat cu sine pe
Petru, pe Ioan și pe Iacob și s-a urcat
pe munte ca să se roage. Și, în timp ce
se ruga, înfățișarea feței lui s-a
schimbat, iar îmbrăcămintea lui a
devenit albă, strălucitoare. Și iată, doi
bărbați vorbeau cu el: aceștia erau

Moise și Ilie, care, apărând în glorie,
vorbeau despre plecarea lui, ce avea să
se îplinească în Ierusalim. Iar Petru
și cei care erau cu el erau toropiți de
somnia; când s-au trezit au văzut gloria
lui și pe cei doi bărbați care stăteau de
vorbă cu el. Când aceștia s-au
îndepărtat de el, Petru i-a spus lui Isus:
"Învățătorule, e bine că suntem aici; să
facem trei colibe, una pentru tine, una
pentru Moise și una pentru Ilie!",
neștiind, de fapt, ce zice. Pe când
spunea acestea, a apărut un nor și i-a
învăluit în umbră, iar ei s-au
însăpăimântat când au intrat în nor.
Atunci a fost o voce din nor, spunând:
"Acesta este Fiul meu cel ales;
ascultați de el!" Îndată ce a încetat
vocea, Isus se afla singur. Iar ei au
tăcut și nu au spus nimănui în zilele
acelea ce au văzut.

Cuvântul Domnului

*Tema centrală a celei de-a doua
duminici a Postului Mare ne
revelază un nou aspect al
misterului pascal. Dacă prima
duminică ne-a revelat itinerariul pe
care Cristos îl are de parcurs pentru
a împlini planul de mântuire a
oamenilor; itinerariu care îl poarte
prin pătimire și prin moartea pe
cruce, această a doua duminică ne
așază înaintea ochilor o icoană a lui
Cristos strălucind de măreție. E ușor
de înțeles că această imagine, care
dezvăluie și anticipă chipul luminos
al Mântuitorului din ziua de Paști, e
menită să se întipărească în sufletele
noastre ale tuturor pentru a putea
rămâne tari în credința în Înviere
chiar și atunci când Îl vom vedea
schingiuit, umilit, răstignit, străpuns
cu sulița și murind în chinuri
cumplite.*

*Totuși, un element comun al textelor
Liturgiei Cuvântului de astăzi se
impune atenției noastre. Acest
element constituie o posibilă intrigă
a evenimentelor relatate. În prima
lectură, de exemplu, Dumnezeu
încheie cu Abraham (cel pe care l-a
chemat să-și părăsească țara,
neamul și chiar casa tatălui) un
legământ prin care se angajează să-i
dea, pe lângă o descendență
numeroasă, stăpânirea peste țara în
care l-a adus (de bună seamă, mai
bună decât pe cea pe care a pără-
sit-o). Dar, până să devină efectivă
luarea în stăpânire, patriarhul va
trebui să-și stăpânească dorința*

*printr-un act de credință, întrucât
Dumnezeu a rezervat-o abia
urmașilor săi. Această perspectivă a
unei posedări deja obținute și totuși
încă neluate în stăpânire e menită să
educe și orientează privirea de
credință către o realitate mult mai
durabilă și mai adevărată, o patrie
cerească. Sfântul Paul va ajunge să
vorbească despre o astfel de
realitate creștinilor din Filipi, tentați
să se lase seduși de plăcerile
pământești: Noi suntem cetățeni ai
cerului; de acolo așteptăm ca
mântuitor pe Domnul Isus Cristos,
care va transforma sărmanul nostru
trup, făcându-l asemenea trupului
său glorios, prin puterea pe care o
are de a-și supune toate (v. lectura a
II-a). Or, perspectiva paulină se
înscrie în linia trasată de
evenimentul schimbării la față,
descriș de pericopa evanghelică de
astăzi. Într-adevăr, revelarea
chipului luminos al lui Isus
dezvăluia că El aparține unei alte
realități, unei alte Împărății pe care
Sfântul Petru nu putea să o cuprindă
în colibele pe care voia să le
construiască. Mai mult, pentru a
intra în această Împărăție, Isus
trebuia să se angajeze în exodul
către Ierusalim.
Această duminică ne învață, așadar,
să credem și să ne îndreptăm spre
acea Împărăție către care Isus ne
conduce traversând experiența
morții.*

Pr. dr. Tarciziu ȘERBAN